

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.460 van 9 oktober 1996

A. 69.940/III-22.405

In zake : 1. **DORTU** Olivier,
2. **DORTU** Christian,
die beiden woonplaats hebben
gekozen bij
Mr. Marie-Gabrielle COEME,
advocaat,
rue Chiff d'Or 6
4420 Tilleur,

tegen :

de Stad Luik.

Tussenkomende partij :

HABRAN Georges,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques GILLET, advocaat,
rue Duvivier 28
4000 Luik.

**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Olivier DORTU en Christian DORTU op 19 juli 1996 hebben ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing van 14 maart 1996, waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Luik aan Georges HABRAN een vergunning heeft afgegeven om in de rue Fraigneux nrs. 17 tot 21 een gebouw op te trekken;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekers gelijktijdig hebben ingediend, waarbij de nietigverklaring van dezelfde beslissing wordt gevorderd;

Gezien de op 6 en 21 augustus 1996 ingediende verzoekschriften, waarbij Georges HABRAN vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding en in het beroep tot nietigverklaring;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer GILLIAUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 september 1996 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 7 oktober 1996;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter ;

Gehoord de opmerkingen van Mr. COEME, advocaat, die voor verzoekers verschijnt, van Mr. ZENOBI, loco Mr. P. FRANCOIS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. GILLET, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt ;

Gehoord het eensluidend advies van de heer GILLIAUX, auditeur ;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond bestaat om het verzoek tot tussenkomst in het kort geding en in het beroep tot nietigverklaring, ingediend door Georges HABRAN, begunstigde van de bestreden handeling, in te willigen;

Overwegende dat de toedracht van de zaak kan worden samengevat als volgt :

1. Verzoekers, Olivier en Christian DORTU, zijn eigenaar van twee gebouwen gelegen op percelen naast die waarop de tussenkomende partij het omstreden gebouw mag optrekken. Het gaat respectievelijk om het gebouw in de rue Louis Fraigneux nr. 15 te Luik, eigendom van Olivier DORTU, en het gebouw gelegen aan de nrs. 11 en 13 in dezelfde straat, eigendom van Christian DORTU. Deze gebouwen zijn zodanig met elkaar verweven dat er tussen de twee gebouwen, aan de achterkant van het gebouw gelegen aan nr. 15 van dezelfde straat, een binnenplaats vrijkomt. De percelen worden achteraan afgesloten door de oude walmuren van de stad Luik.

2. Op 30 november 1995 dient de tussenkomende partij Georges HABRAN bij de dienst bouwvergunningen van de stad Luik een bouwaanvraag in betreffende een perceel gelegen aan de rue Louis Fraigneux, nrs. 17, 19 en 21, waarvan het onderwerp het volgende is : "verbouwing en vernieuwing van gebouwen". Het voorafgaand milieu-effectrapport dat bij deze aanvraag gevoegd was, preciseert onder het hoofdstuk "beoordeling en verantwoording" :

" Verbouwing en vernieuwing van een vervallen pand dat de stad ontsiert tot een woongebouw met inachtneming van de bouwdiepte (hoogte tot de daklijst, helling van het dak) en de bouwmaterialen (type, formaat, kleur) van de omliggende gebouwen".

Op 14 december 1995 brengt de dienst bouwvergunningen een gunstig advies uit wat betreft de toekenning van de vergunning. Ook de gemachtigde ambtenaar geeft op 14 maart 1996 een gunstig advies dat met volgende redenen is omkleed :

" ... Op grond van het plan dat gewijzigd werd wat betreft het dak (25°) en het parementmateriaal (roodbruine baksteen), en in mijn dienst werd ingeschreven op 12-02-1996, is het bewuste project toelaatbaar rekening houdend met volgende beoordelingselementen :

- 1° het bewuste perceel is als woongebied van culturele, historische en esthetische waarde opgenomen in het gewestplan Luik, goedgekeurd bij het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 26.11.1987, en binnen het gebied van de beschermde oude stadskern;
- 2° de uit te voeren bouwwerken die in overeenstemming zijn met de bepalingen van artikel 170 van het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedebouw en Patrimonium, zijn van dien aard dat ze zich behoorlijk integreren in de bestaande bebouwing, zowel wat betreft hun plaatsing als op architecturaal en esthetisch gebied;
- 3° op grond van de inlichtingen waarover ik beschik, en meer bepaald van de aanwijzingen in het milieu-effectrapport, kan het project de belangen van de directe burens geen aanzienlijke schade berokkenen ;
- 4° de voorwaarden inzake infrastructuur zijn in voldoende mate vervuld..."

Op 14 maart 1996 geeft het college van burgemeester en schepenen aan de tussenkomende partij de gevraagde vergunning.

Dat is de bestreden handeling.

3. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Luik, zitting houdend in kort geding, bij wie bij wege van een op 5 juli 1996 aan Georges HABRAN betekende dagvaarding, een vordering is ingediend om de werkzaamheden stop te doen zetten, die deze laatste had aangevat op de percelen gelegen aan de nrs. 17 tot 21 van de rue Louis Fraigneux te Luik, om reden dat het gebouw in aanbouw "4 meter hoger is dan het voormalige gebouw en daardoor de binnenplaats, de enige natuurlijke lichtbron voor de kamers aan de achterkant van hun gebouwen, aanzienlijk zou verduisteren", gelast, om de tijdelijke situatie zo goed mogelijk te organiseren en er zo goed mogelijk op in te spelen - verweerder was kennelijk met vakantie en de werkzaamheden waren stopgezet wegens de bouwvakvakantie - de onmiddellijke stopzetting van deze werkzaamheden op straffe van een dwangsom en stelt de zaak uit tot de terechtzitting van 23 juli 1996, waarbij hij de niet-verschijnende verweerder verzoekt alle documenten over te leggen die hem dienstige informatie kunnen verstrekken over het onderwerp van de door verzoekers DORTU ingestelde vordering.

Bij vonnis van 30 juli 1996 wijst de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Luik, uitspraak doende bij verstek ten aanzien van verweerder, de vordering van verzoekers af om de volgende redenen :

" (...)

Gezien bij de stand van de gegevens die door verzoekers worden voorgesteld, niet blijkt dat de omstreden bouwwerken van dien aard zijn dat ze, wat hen betreft, een nadeel veroorzaken dat zo aanzienlijk en abnormaal is, dat het de stopzetting van de werkzaamheden kan rechtvaardigen - tot een datum die verzoekers trouwens niet preciseren - en dat voor de verweerder duidelijke schade teweegbrengt.

Dat ze ook niet preciseren of ze overwegen een bepaalde vordering aanhangig te maken bij de feitenrechter; dat ze zich ertoe beperken een

eventueel beroep bij de Raad van State aan te kondigen";

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, 1e lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat het door verzoekers voor de Raad van State aangevoerde nadeel hetzelfde is als dat waarover ze geklaagd hebben voor de burgerlijke rechter die rechtsprekt in kort geding, dat de zogenaamde onwettigheden die de aan Georges HABRAN afgegeven bouwvergunning volgens hen negatief kenmerken, eveneens dezelfde zijn; dat het onderwerp van de vordering hetzelfde is; dat het proces, omdat het gaat om Olivier DORTU, Christian DORTU en Georges HABRAN, aangespannen is tussen dezelfde partijen; dat onder die voorwaarden en bij gebrek aan nieuwe omstandigheden, ervan uitgegaan moet worden dat de Raad van State gebonden is door het relatieve gezag van het rechterlijk gewijsde dat verbonden is aan het dictum van het vonnis van 30 juli 1996 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Luik en aan de redenen die er de noodzakelijke ondersteuning van zijn; dat het aangevoerde nadeel bijgevolg niet kan worden beschouwd als een ernstig nadeel dat de stopzetting van de werken rechtvaardigt; dat men bovendien niet mag nalaten op te merken dat het gebouw dat het voorwerp is van de omstreden vergunning - zoals de foto's van de tussenkomende partij voldoende aantonen - op dit ogenblik werkelijk een vervallen pand is dat de stad

ontsiert en dat door de voorgenomen bouw volledig zal verdwijnen;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te kunnen schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding en in het beroep tot nietigverklaring ingediend door Georges HABRAN, wordt ingewilligd.

De tussenkomende partij beschikt vanaf de kennisgeving van dit arrest over een niet-verlengbare termijn van zestig dagen om haar middelen over de grond van de zaak uiteen te zetten of om ze in voorkomend geval aan te vullen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op negen oktober 1900 zesennegentig door :

HH. ANDERSEN, kamervoorzitter,
 HANOTIAU, staatsraad,
 HANSE, staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.